

Wendy Keyzers: 'Ik verkoop wat de klanten graag lusten, niet wat ik vind dat ze lekker moeten vinden'

Zelf met melk de baan op

Met de lage melkprijs in gedachten zochten Wim en Wendy Keyzers-Dekker naar alternatieven. De investering in een eigen melkwagen en het zelf melk vermarkten bleek een succes. De melk van de 150 melkkoeien wordt nu deels zelf verkocht.

tekst **Annelies Debergh**

Voorzichtig duikt de volgeladen voerbak naar beneden in de mengvoerwagen. Shovel aan de kant, de trekker uit, even de handen snel schoonvegen aan de overall en Wendy Dekker staat helemaal klaar om haar verhaal te doen. 'Eigenlijk is Wim degene die de koeien voert', verontschuldigt ze zich snel. Als Wim er niet is, probeert Wendy de klus zelf te klaren en die wilskracht typeert haar wel. 'Ik wil vooruit en heb de durf om nieuwe dingen aan te pakken.' Die durf en de aanhoudend lage melkprijs zetten Wendy in de loop van 2015 aan het denken om zelf actief aan de slag

te gaan met de verkoop van melk. Ze eindigde bij het idee om als melkboerin de straat op te gaan met hoefmelk en die op strategische plaatsen rondom de grootstad Antwerpen te verkopen. 'Ik had zelf eerst gedacht om melk te gaan verwerken, maar ik word niet blij van zuivelproducten maken en potjes vullen. Waarom dan niet alleen met onze melk op pad gaan? In het begin was het alleen ik en mijn camionette.' Haar idee kreeg eerst flinke tegenwind, maar ze zette door. Nu heeft ze al twee bestelwagens. 'Er zijn, denk ik, nog veel kansen in de markt. Ik houd mijn oren en

Wendy Dekker en Wim Keyzers

De lage melkprijs zette Wim en Wendy Keyzers aan het nadenken over kansen in de markt. Met een melkauto gaat Wendy de baan op om melk van het bedrijf aan de man te brengen.

België

Aantal koeien:	150
Melkproductie:	8645 4,25 3,70
Hoeveelheid land:	70 hectare
Totale veebezetting:	250

ogen open en werk met alle tips die ik van mijn – meestal allochtone – klanten krijg. De melkauto is gebaseerd op het "u vraagt wij draaien"-principe en daar ligt, denk ik, ook de sleutel tot het succes. Ik verkoop wat de klanten graag lusten, niet wat ik vind dat ze lekker moeten vinden.'

Nieuwe stal voor 160 koeien

Wim (36) en Wendy (30) Keyzers boeren in Sint-Antonius-Zoersel. Wim nam het ouderlijk melkveebedrijf in twee keer over en samen melken de melkveehouders nu 150 melkkoeien in een serrestal.

Kalveren verblijven in eenlingboxen

De melkauto met eigen verse melk en ook onder meer karnemelk en buffelmelk

Door de centrale voergang kunnen de koeien gemakkelijk in twee productiegroepen worden opgedeeld

‘Onze oude stal was eigenlijk te klein voor ons aantal melkkoeien’, vertelt Wendy. ‘We botsten elke keer tegen onze grenzen aan. De stal was te klein, er was te weinig licht, te weinig lucht en het werk vroeg gewoon te veel tijd. Op deze manier was er geen werkplezier meer aan. Het moest anders.’

Wim en Wendy zetten koers vooruit en kozen ervoor om een nieuwe serrestal te bouwen. ‘We waren er al snel uit dat we veel licht en lucht in de stal wilden en dus kwamen we uit bij een serrestal’, zegt Wendy. De stal telt twee keer twee

rijen ligboxen met de voergang centraal. ‘Zo hadden we voldoende voerhek om ook alle koeien in één keer vast te zetten.’ Maar ook praktisch voor het managen van de veestapel was die opzet handig. ‘We zijn al snel in twee groepen beginnen te werken. We hebben nu een hoog- en een laagproductieve groep. Dat betekent meer structuur en dat werkt veel makkelijker.’

Inzetten op diervriendelijkheid

Met licht en lucht, maar ook door de keuze voor waterbedden werd zoveel

mogelijk ingezet op diervriendelijkheid, zo noemt Wendy het zelf. ‘Ik houd echt van de koeien en vind het erg leuk om met ze te werken. Dan vind ik ook dat ze het goed moeten hebben in de stal.’ Waterbedden en een beweegbare schoftboom van kunststof dragen bij aan dat extra comfort. ‘In de oude stal hadden we toch wel koeien die het fysiek niet uithielden door te krappe maatvoering. De voorwaarde in de nieuwe stal was dat de huisvesting fijn moest zijn voor de koeien. Omdat we denken dat waterbedden meer comfort betekenen, hebben we daarvoor gekozen.’

Of de productie gestegen is, kan Wendy nog niet zeggen. ‘Maar als de productie nu toeneemt, is dat misschien niet zo zeer door de nieuwe huisvesting alleen. Ik denk dat het veeleer komt doordat we nu nog bewuster bezig zijn met die koe en meer overzicht en structuur in ons bedrijf hebben gecreëerd.’

Kansen voor waterbuffels

Het melken gebeurt in de oude stal, waar al in 2009 geïnvesteerd werd in een nieuwe 2 x 10 zij-aan-zij-melkstal. ‘In de oude stal zit de wachtruimte en is ruimte voor vaarzen, droge koeien en eventueel ook zieke koeien’, zegt Wendy. Er is nog plek vrij en daar heeft ze al plannen voor. ‘Ik hoop ook veertien waterbuffels te gaan melken’, klinkt ze ambitieus. ‘Voor mij mag de veestapel gerust uit de helft waterbuffels bestaan. De vraag naar buffelmelk is groot en daar liggen nog kansen.’

Serrestal voorziet in extra veel licht- en luchtinlaat

Beweegbare schoftboom en waterbedden voorzien in extra comfort voor de koeien

Wendy deed al volop kennis rondom waterbuffels op via internet en via andere fokkers. De waterbuffels zelf wil ze – met name om sanitaire redenen – het liefste uit Italië importeren. Ze wil ook alle melk zelf afzetten want een zuivelfabriek voor buffelmelk bestaat niet in België. ‘In Nederland zijn al acht waterbuffelboerderijen actief, hier in Vlaanderen is er bij mijn weten nog niet één.’

Misschien geeft dat ook een verschil tussen Vlaanderen en Nederland aan, denkt Wendy, die met haar Nederlandse accent haar roots ook na achttien jaar in België wonen niet kan verbergen. ‘Veehouders in Nederland hebben het misschien wel meer in hun natuur om het roer om te gooien als iets niet of onvoldoende werkt in plaats van te blijven aanmodderen.’

Kamelenmelk

Wendy Keysers heeft nu twee bestelwagens en drie parttime verkopers in dienst. Naast de eigen hoefmelk zitten in de melkwagens ook andere producten die ze via zorgvuldig uitgekozen externe leveranciers zelf gaat vermarkten. ‘De boeren met wie ik samenwerk, bepalen zelf de prijs die ze willen krijgen voor hun product.’ Behalve hoefmelk is dat karnemelk, buffelmelk, maar ook kamelen-, schapen- en geitenmelk, aangevuld met enkele verwerkte zuivelproducten. ‘Als boerin van niet-boerenafkomst kreeg ik vroeger soms commentaar of ik

het boerenleven wel kende. Maar ik zie het juist als een voordeel dat ik ook veel heb gezien buiten de boerenstiel.’

Extra veel poortjes en hekjes

Het werk op de boerderij is zoveel mogelijk afgestemd op één arbeidskracht. ‘Ik denk dat wij wel de boerderij met de meeste hekjes en poortjes hebben’, lacht een enthousiaste Wendy. Wim, die er inmiddels bij is komen zitten, neemt vooral het werk rond de koeien op. Ook het teeltplan is veeleer zijn afdeling met zeventig hectare totaal waarvan dertig hectare mais, twee hectare luzerne en de rest weiden. De luzerne is erbij gekomen als derde teelt in het kader van het Europese landbouwbeleid. De resultaten vielen het eerste jaar nog niet helemaal mee, maar toch laat Wim het veld nog een extra jaar liggen.

De veestapel telt nog veel roodbonte koeien, maar in de fokkerij is bijna volledig op zwartbonte stieren ingezet. ‘Bij de koeien is de helft al zwart en bij de kalfjes zitten we al bijna op drie kwart zwartbont.’ Productieve en gezonde koeien staan voorop in het fokdoel, koeien met niet te veel werk. Ook vruchtbaarheid is belangrijk, legt Wim uit. ‘We willen de tussenkalftijd graag verkorten en hebben ook daarom de koeien in twee productiegroepen opgesplitst.’

De focus is zo meer komen te liggen op de hoogproductieve groep met producties boven de 30 liter en tot honderd da-

gen in lactatie. Bij de laagproductieve groep loopt een witte dubbeldoelstier om koeien die niet drachtig zijn alsnog drachtig te maken. In de hoogproductieve groep wordt geïnsemineerd volgens advies met de stieren Final, Bravo, Stelando en Utah in de hoofdrol. ‘Vaarzen insemineren we tot de leeftijd van zestien maanden met gesekest sperma. Als ze dan nog niet drachtig zijn, werk ik met een eigen dekstier.’ In de fokkerij staat eenvoud voorop. ‘Ik geloof wel dat fokkerij het verschil kan maken, maar het is een beetje hetzelfde als met maisrassen. De rassenkeuze zegt veel, maar alles daarrond is nog veel belangrijker.’ Wel speelt Wim Keysers alvast in op de trend om meer A2-stieren te gaan gebruiken. ‘Het is in ons geval wel nodig om naar de vraag in de markt te leren kijken.’

Met andere ogen kijken

Voor de toekomst zien Wim en Wendy vooral uitdaging in het optimaliseren van hun bedrijf. En nadenken over kansen voor de melkauto, vult Wendy al snel aan. ‘Ik heb mijn doel gezet op vijf camionetten, daar wil ik graag naar groeien.’

Het voorbije jaar zette Wim en Wendy op een nieuw spoor. ‘Ik heb geleerd om af en toe eens een stap opzij te doen en met andere ogen weer leren kijken naar onze sector. Er valt altijd wel ergens winst te halen, de moeilijkheid is alleen om dat te leren zien.’ |